

РЕШЕНИЕ

№ 14150

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12770** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145—чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. (собствено име) А. (фамилно име) А. (бащино име), [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение №12767/06.12.2024 г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Според жалбоподателя административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, като е направен необоснован и незаконосъобразен извод, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателят. Твърди още в жалбата, че подробно и добросъвестно същият е посочил причините, поради които търси закрила в Б. и има основателни опасения от преследване и заплаха за неговият живот. В о.с.з. жалбоподателят не се явява, като се представлява от адв.П., която поддържа жалбата на посочените в нея основания, като развива подробни съображения по същество на спора. Депозира становище от ВКБООН и публикации в медии.

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се

представлява от

юрк.К.,която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата в о.с.з. проведено на 08.04.2025г.

Прокурора по делото изразява становище за основателност на жалбата.

По фактите:

С молба вх.№У./04.10.2024г./л.127/подадена до ДАБ-МС, М. А. А., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност:арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, Л., е поискал от властите в Република Б. закрила.Молбата е продиктувана лично от този чужденец,след като му е преведена на разбираем от него език арабски,без да има възражения по написаното в нея.С регистрационен лист рег.№У./04.10.2024г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – М. А. А., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин /л.123/

На 04.10.2024г. М. А. е получил срещу подпис копие от Указания рег.№ У./04.10.2024г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., в превод на езика арабски ведно с приложен Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ рег. У./04.10.2024г. М. А. е декларирал под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК,че е [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин.

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер А. В.(рег.№ У./04.10.2024г.)/л.117/ на чужденец с имена М. А.;дата на раждане,пол–мъж;дата на снемане на дактилоскопните отпечатаъци - 04.10.2024г.

С декларация М. А. е декларирал,че е съгласен да бъде обработвана информация относно личните му данни,които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях.Декларацията му е преведена на арабски език,разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно.

С протокол рег.№У./07.06.2024г.е удостоверено провеждане на интервю с М. А.,от интервюиращия орган на ДАБ–МС И.М. на 07.06.2024г. от 15.00 ч. до 17.30ч./л.88-92/В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република Б..Уведомен е, че за представянето на неверни данни или умишлено заблуждаване на служебно лице носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК.М. А. е предупреден,че на това интервю ще бъде направен аудио-запис.Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски Д. Т. и е потвърдил,че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач.Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер,заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре.Потвърдил е данните,съобщени при попълване на регистрационния лист.Заявява,че е роден в Д. живял [населено място], общ. А., обл. Х.,С..Заявява,че през месец октомври 2010 г. бил взет от армията в [населено място], обл. Д. и бил артилерист в 120 Артилерия.На 02.06.2012г. получил съобщения,че има убити членове на семейството му на 25.05.2012г.,като същото било нападнато от терористи.Свързал се с роднини, и те му казали, че редовната армия ги нападнала.Съобщава, че на 28.08.2014 г. напуснал С. с брат му М..Той бил негов придружител,

тъй като бил ранен от режима на Б. А. на 28.08.2014 г. при излизането от джамията [населено място],където бил прострелян от снайперист и бил ранен в корема.Впоследствие бил откаран в болницата [населено място], обл. Х., Т..Живял 1 год. 6 мес. в Т., за да се лекува. Прибрал се в С., като стигнал до [населено място],след което се върнал в Т., в [населено място].През 2015 г. - 2016 г. се преместил се в [населено място] и живял до 28.08.2023 г., след което напуснал Т.. В този град се оженил и там се родили децата му.След което дошъл в Б. на 19.09.2023г., пеша през гората.Нямал документи, бил с група от 19 човека и трафикант.Задържан бил от българската полиция в близост до границата със С. и бил настанен в СДВНЧ - Б.,след което е подал молба за международна закрила.След което напуснал Б. нелегално за С., преминал през У., А. и стигнал в Г..На 15.10.2023 г. е подал молба закрила пред немските власти, които са му отказали предоставяне на международна закрила и е върнат в Б., за да му бъде продължено производството.Твърди,че в Р. Т. се представял с различни имена.В СДВНЧ - Б. също се представил с името А., защото е известен с това име.Харесвал това име и се регистрирал пред турските власти с това име на 28.08.2014г. и турските власти му предоставили временна закрила.В интервюто твърди,че е дезертирал от Сирийската армия с брат му А.,които бил арестуван за три години и сега бил в [населено място]. Твърди,също че ако се върне в С. ще бъде осъден,поради пребиваването му в Т..През 2016 г. е имал намерение да се завърне в [населено място],но не е успял, тъй като градът е под контрола на редовната армия и като дезертьор от сирийската армия по отношение на него има издадена смъртна присъда, за което го уведомили по телефона.

М. А. заявява,че не е имал проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност.Не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход.Не е членувал в политическа партия или организация.Не е бил арестуван и/или осъждан, както в С., така и в друга държава.Не е бил жертва на насилие и към него лично не са били отправяни заплахи.Не е бил член на въоръжена групировка.

Протокол рег.№ У./07.06.2024г./л.88-92/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС,провел интервюто, участвалия в него преводач и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език –арабски,не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка са приобщени справки от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС,относно актуалната обстановка в С./л.32-58/.

В писмо рег.№ У./07.06.2024г.от ДАНС/л.93/ е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от М. А.,като е посочено изрично,че същият не е заплаха за националната сигурност.Със становище рег.№ У./29.11.2024г./л.23/на И. М. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение № 12767/06.12.2024г. на председателя на ДАБ на М. А. ,на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.9-22/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в

решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело C-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справки вх.№МД-02-159/14.03.2025г., вх.№МД-02-21/14.01.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ относно актуалното положение в С. и Т..

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 -дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.Решението е връчено на жалбоподателят на 25.11.2024г./л.19/,а жалбата е депозирана на 29.11.2024г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

М. А. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш..

На М. А. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република Б. да му се предостави международна закрила.

Производството за М. А. се явява образувано с регистрирането на негова молба.Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на М. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 12767/06.12.2024г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС.Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

М. А. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република Б., е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.„д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от М. А. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.„а“ от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б.„б“ от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на М. А. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.„в“ от Директива 2011/95/ЕС. От М. А. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (sur place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС.

Административният орган подробно е изложил съображения, че в бежанската история на молителя са налице редица несъответствия и противоречия. На първо място, въпреки, че по негови данни му е издадена смъртна присъда от режима, поради дезертирането му от армията през месец юни 2012 г., сирийският гражданин е продължил да живее необезпокоявано в държавата си по произход още 2 /две/ години до 28.08.2014 г. в [населено място], общ. А., обл. Х. със семейството си, район контролиран от режима на Б. А.. На следващо място, по време на проведеното на 07.06.2024 г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 22541, посочва, че брат му А. също е дезертьор от армията, арестуван е в продължение на 3 /три/ години, но към настоящия момент живее в [населено място], район контролиран от редовната власт. Двама от неговите братя все още живеят в [населено място]. С оглед на което АА е приел, че няма категорични и безспорни доказателства, че при завръщането си в държавата по произход, сирийският гражданин ще бъде арестуван и осъден на смърт, предвид и спокойното и безпрепятствено пребиваване на братята му на територията на С. в населени места, контролирани от редовната власт. Още повече, че в настоящия случай, чужденецът не представя доказателства в подкрепа на своите твърдения за осъждането му на смърт, като дезертьор. Съгласно пар. 167 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН през 1992 г. /Наръчник/, в глава V, В. Дезертьорство и лица, които се отклоняват от военна служба е разписано, че „В страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Освен това, независимо дали военната служба е задължителна или не, дезертьорството неминуемо се счита за криминално престъпление. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или за опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. "На следващо място в пар. 168 от горепосочения Наръчник е указано, че търсещия международна закрила може да е бежанец, ако дезертирането или бягството от военна служба се съпътства от други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си на произход, или ако има други причини, които се покриват с определението за

основателни опасения от преследване. Твърдения в този смисъл чужденецът не е изложил при провеждане на интервюто, както и не е представил доказателства в тази насока, поради което не са налице основанията за предоставяне на статут на бежанец предвид горните съображения, касаещи конкретно дезертирането или бягството от военна служба в държавата му по произход.

Съдът приема, че молбата на М. А. към властите на Република Б. нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от М. А. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.„е“ вр. чл.15, б.„а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: *1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава.* Понятието „реална опасност“ (*‘real risk’*) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (*‘serious harm’*) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. В решението си административният орган е приел, че за М. А. се доказва специфичен риск по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ/л. 15/Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка №ЦУ-1624/12.07.2024г. и № ЦУ-1841/23.08.2024г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информация относно Сирийска арабска република, като е приел, че През периода 1 август 2022 г. - 28 юли 2023 г. в провинция Х. са отчетени 215 регистрирани от А. инцидента със сигурността, от които 80 са определени като "битки", 81 са "експлозии/дистанционно насилие", а 54 инцидента са "насилие срещу цивилни". Инциденти със сигурността са регистрирани във всички окръзи на провинцията, като най-много са документирани в окръг Т. (общо 101, 10 от които "насилие срещу цивилни"). За сравнение, много малко инциденти са регистрирани в района на Т. К. - само два, един от които е дефиниран като "битка", а другият като "експлозии/дистанционно насилие". В окръг Ал М. са станали общо 16 свързани със сигурността инцидента, 6 от които са класифицирани като "насилие срещу цивилни", а в окръг Ал К. са отчетени общо 15 инцидента, 6 от които са "насилие срещу цивилни". През цялата 2021 г. Сирийската мрежа за човешки права (S. N. for H. R., S.) регистрира 28 смъртни случая на цивилни в провинция Х., а през 2022 г. същата организация документира 37 смъртни случая на

цивилни лица. Между август 2022 г. и юли 2023 г. С. документира 73 смъртни случая на цивилни лица в провинция Х., а в периода август - ноември 2023 г. са регистрирани 60 цивилни жертви. В справката, издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС е направена констатация, че съобразно числеността на населението на Х. от май 2022 г., горепосочените стойности представляват девет смъртни случая на цивилни лица на 100 000 жители за целия референтен период. Според информация на Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси (U.) към май 2022 г. на територията на провинция Х. пребивават 299 525 вътрешно разселени лица, 189 147 от които се намират в цитирания окръг.

С оглед на горното и въз основа на съдържащата се информация в цитираните справки се констатира, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно постановеното от С. Решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Изложените мотиви в постановеното на 17 февруари 2009 г. Решение на Съда в Л. по дело № С - 465/07, на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС), касаещи силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата, или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт.

Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсещия закрила. Съдът изцяло споделя извода в проверяваното решение, че жалбоподателят не се явява принуден да остане извън държавата си по произход С.. Видно е, че се касае за лице което не търси защита по реда на ЗУБ, а е икономически емигрант. Същевременно административният орган е взел предвид факта, че в продължение на няколко години жалбоподателят е живял на територията на Т. и е извършил преценка и на сигурността на територията на тази държава. Въз основа на това, административният орган е приел, че са налице всички кумулативно изискуеми от разпоредбата на § 1, т. 9 от ДР на ЗУБ предпоставки територията, на която е живял жалбоподателят в продължение на много години/над 8/ и имал разрешение за пребиваване-„кимлик“, да се приеме за трета сигурна държава по отношение на него. В решението е направен изводът, че за чужденеца не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ при завръщането му в Т. и че искането за закрила и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

Настоящият съдебен състав намира, че този извод на административния орган е правилен и съответен на събраните по делото доказателства. Правилно в решението е

прието, че същия е пребивавал в трета държава, различна от държавата му по произход, и че същата представлява "трета сигурна държава" по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗУБ. От събраните по делото писмени доказателства, включително от заявеното от кандидата за закрила в проведеното интервю може да се направи извода, че същия няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. С оглед данните съдържащи се в приетата справка относно Република Т., то следва да се приеме, че от тази страна жалбоподателят би бил защитен от връщане до територията на страната си по произход. В тази връзка следва да се отчете и фактът, че по време на дългогодишното годишното си пребиваване в Република Т., жалбоподателят не е бил принуждаван да напуска същата страна, респ. и да се завръща в С., както правилно е отбелязал ответника в оспореното решение. Самия жалбоподател твърди в интервюто, че семейството му е устроено в Р. Т. и двете му деца са се родили в Р. Т. за периода от 2015г. до август 2023г. Също правилно АО е отбелязал в решението си, че молителят не е изчакал приключването на образуваното административно производство в ДАБ при МС, а 23 /двадесет и три/ дни след като е подал молба за международна закрила е напуснал териториалното поделение, без да уведоми служителите в териториалното поделение. В хода на проведеното на 07.06.2024 г. интервю в РПЦ - [населено място], чуждият гражданин, заявява, че е напуснал българската територия нелегално, преминал е през С., У. и А., стигнал е до Г. и е подал молба за закрила. Върнат е от немските власти и производството по подадената молба за закрила е продължило в Република Б.. Въз основа на посочените обстоятелства се установява, че целта на влизане на сирийския гражданин в Република Б. е не да търси закрила, а да използва страната за преминаване и миграция към трета държава в 3. Европа.

В хода на съдебното производство е представена справка от ДАБ, от която е видно, че на 8 декември 2024г., президентът Б. А. напуска страната. Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (Н.), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци". Преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията. По същия начин ВКБООН продължава да посещава активни гранични пунктове, да наблюдава процесите и да изслушва сирийците, преминаващи обратно в страната, за техните приоритети и потребности. В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени трансакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със (свързани с "Х. Т. ал Ш." (Н.)

организации в цяла С..

В становището ВКБООН посочва че: "С. се намира на кръстопът - между мира и Войната, стабилността и беззаконието, Възстановяването или по-нататъшната разруха. Сега С. има изключителна възможност да се насочи към мир и народът ѝ да започне да се завръща у дома. В продължение на много години ВКБООН настоява да бъдат предприети повече усилия за създаването на благоприятна среда, благодарение на която бежанците и разселените лица да се завърнат у дома. Ето защо настоящата ситуация отваря нови възможности, от които трябва да могат да се възползват всички. Това означава премахване и/или преодоляване от Сирийските де факто власти на всички нови правни и административни трудности, както и осигуряване на сигурността; значителна хуманитарна помощ и ранна помощ за възстановяване, която да бъде предоставена от държавите донори на завръщащите се лица, на общностите, които ги приемат обратно, и като цяло на районите на действително и потенциално завръщане; и упълномощаване на ВКБООН и неговите партньори да наблюдават процеса на Завръщане по граничните пунктове и на самите места, към които хората са избрали да се завърнат.

Видно от актуалната справка на ДАБ: Според изчисления на ВКБООН от 6 март 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., 303 400 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. Освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на ВКБООН и О. от 26 февруари 2025 г., 885 294 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си. По отношение на вътрешното разселване, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, Р. и К. за координация и управление на лагери показва, че един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С., възнамеряват да се завърнат в районите си на произход в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото. Във връзка с политическите събития в С., Правният комитет за изготвяне на конституционната декларация заявява необходимостта от изготвяне на конституционна декларация за управление на преходния период в страната. Тази декларация има за цел да регулира преходната фаза, да определи правомощията на трите власти и да осигури стабилност и възстановяване. На 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Б. А.. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват, в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник *А/ И*. съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централните в осем провинции, като най-малко-20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т.. В справката на ДАБ е посочено, че: "На 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период,

три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Б. А.. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. " Според изчисления на ВКБООН от 6 март 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., 303 400 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. Освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на ВКБООН и О. от 26 февруари 2025 г., 885 294 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си. По отношение на вътрешното разселване, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, Р. и К. за координация и управление на лагери показва, че един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С., възнамеряват да се завърнат в районите си на произход в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото. Във връзка с политическите събития в С., Правният комитет за изготвяне на конституционната декларация заявява необходимостта от изготвяне на конституционна декларация за управление на преходния период в страната. Тази декларация има за цел да регулира преходната фаза, да определи правомощията на трите власти и да осигури стабилност и възстановяване.“

Касае за пълна промяна на политическата ситуация С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция, която да защитава всички малцинствени групи в страната. Процесната справка не се отразява върху изводите на председателят на ДАБ т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции, но като цяло е подобрена сигурността в страната. В тази връзка, въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от [чл. 142, ал. 2 АПК](#), с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че закона е приложен правилно.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход. Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, и че за кандидата е възможно да се завърне в С., не се опровергава от останалите събрани по делото доказателства. Налага се изводът, че при вземане на своето решение административният орган правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **М. А. А.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл. 8, ал. 1 и 9, чл. 9, ал. 1, 6 и 8, чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 12 и т. 14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение

№12767/06.12.2024 г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата **М. А. А.**, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]., срещу Решение №12767/06.12.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: